

Doktor Mirakels recept

svart satirtragikomedi efter Carl Mayer, av Christian Lanciai (2013)

personerna:

Heinrich
Andreas
August
Doktor Mirakel
Hannibal
Beata
marknadspublik
poliser
vårdare
skötare

Scenen kan föreställa vad som helst.

Heinrich Så allt beror bara av din olyckliga kärlek?
Andreas Så kan man beskriva det.
Heinrich Kan du beskriva det närmare? Har du något begrepp om vad som egentligen har hänt dig?
Andreas Det är det jag till varje pris försöker få.
Heinrich Ta om det ifrån början.
Andreas Det var min gode vän och jag. Vi gick till den där marknaden. Egentligen ville jag inte följa med, men han insisterade då där förekom en märkvärdig sevärdhet... (*reser sig och går liksom i sömnen och slår följe med August till marknaden*)
August (ivrigt) Jag har aldrig sett något liknande. Det är nästan kusligt, och jag vet inte om jag skall tro på det eller inte, men man måste ju pröva allt här i livet...
Andreas Vad är det?
August En somnambulist, som hans kurator menar att har sovit i 25 år. Det finns ju faktiskt sådana levande ständigt sovande människor, som då och då kan vakna till liv för ett tillfälligt ögonblick. Den här doktor Mirakel har makt att väcka den där somnambulisten till liv när han vill och då få honom att verka som ett orakel. Hans utsagor slår aldrig fel.
Andreas Vidskepelse. Övertro. Skrock. Manipulation. Taskspeleri.
August Det är det som är frågan.
(Vännerna kommer till marknaden och sätter sig bland publiken.)
Mirakel (uppträder med en stående likkista) Detta är ingenting annat än ett övernaturligt fenomen, gott folk! Det är inkörsporren till en ny vetenskap! Det är parapsykologi i sin prydno! Denne min patient Hannibal har sovit i 25 år och är ett levande medium som är helt i sina demoners våld och yttrar bara vad de låter honom kommunicera. Han står således i direkt kontakt med det övernaturliga och svarar aldrig fel på en fråga om framtiden. Var så goda och ställ era hjärtans hemligaste frågor! Du där var först. Nå?
en i publiken Min mamma är sjuk. Kommer hon att klara sig?
Mirakel (med teatraliska gester) Jag besvar dig, min sovande Hannibal, att tillfälligt återvända från evighetens mörker och sanningsenligt besvara frågan från vår klient. (*öppnar kistan som visar Hannibal, en grann ung man, som långsamt öppnar ögonen till hälften*)
Hannibal (med spöklig stämma) Ingenting kan hindra er mor från att dö.
publikmedlemmen Men vi har gett henne mediciner!
Hannibal Hon är färdig. Hon vill inte vara med längre. Ni har förgiftat henne med mediciner, så att hon måste dö därav.
publikmedlemmen Nej! (*rusar ut*)
Mirakel Fler frågor? Jag varnar er, Hannibal svarar alltid rakt på sak.
August (räcker försiktigt upp handen) Kommer jag att få min käresta?
Hannibal Nej.
August Varför?
Hannibal Därför att i natt skall du dö.
August (reser sig förtoivlad) Nej! Det får inte vara sant!
Andreas (försöker lugna honom) Lugna dig. Det är bara skoj.
Mirakel Somnambulisten har talat. Han har aldrig haft fel. Genom sin omedelbara kontakt med andevärlden är han helt i sanningens våld. Fler frågor, gott folk, eller har ni fått nog?
August (ifrån sig) Bedragare! Lurendrejare! Charlatan! Mänskoplågare!
Andreas Kom, August, vi är färdiga här. (*börjar gå ut med honom*)

August Jag är ledsen att jag drog dig in i det här.

Andreas Om det som han sade inte slår in vet vi att han är en bedragare och kan vi anmäla honom.

August Min käresta är hårt hållen av sin far, som inte vill låta henne uppvaktas av någon man, men jag älskar henne.

Andreas Är hon mycket vacker?

August Vackrast i världen – och dygdigast.
(*Andreas lämnar honom och återgår till Heinrich vid bänken*)

Andreas Samma natt blev min bästa vän August mördad utan ett spår efter mördaren.

Heinrich Hur är det möjligt?

Andreas Ingen kunde ha haft något motiv, och det hände under natten. Han knivhöggs i sängen, och mordvapnet hittades aldrig.

Heinrich Vad gjorde du då?

Andreas Polisen tillkallades genast, och undersökningen blev omfattande, i synnerhet som inga spår kunde påträffas. Det var som om ordet hade begåtts på beställning av någon programmerad mördare, och jag kom genast ihåg somnambulisten, som kunde styras av en annans vilja. Men framför allt blev jag nyfiken på Augusts dam.

Heinrich Vem var hon?

Andreas Hon var verkligen mycket vacker och därtill begåvad och bildad, så att vem som än kände henne måste älska henne. Jag blev genast kär i henne jag också, och det blev inledningen till min undergång.

Heinrich Vad hände?

Andreas Två nätter senare försökte någon enlevera henne, men det upptäcktes i tid, förföljelsen togs upp genast, och brudrövaren måste släppa henne och lämna henne om han inte ville åka fast. Han kom undan, och hon påträffades oskadd men var i chock och har förblivit så intill denna dag. Men den här gången pekade spåren direkt mot doktor Mirakel och hans somnambulist, så det gjordes husrannsakan hos honom. Ingenting påträffades utom en tom likkista, som tydligen var somnambulistsens viloplats. Men han var inte där.

Heinrich Vad gjorde du då?

Andreas Jag tog mig an den stackars Beata som var i chock och som jag blivit lika gränslöst förälskad i som August.
(*går över till Beata, som satt sig på en annan bänk, klädd i vitt nattlinne och mycket långt utslaget hår*)

Jag vill ju bara hjälpa dig, min älskade.

Beata Ingen kan hjälpa mig.

Andreas Låt mig försöka.

Beata Har du inte lärt dig av din bästa väns död?

Andreas Jag är fast besluten att gå till botten med den saken.

Beata Då bereder du din egen undergång.

Andreas Det må vara hänt.

Beata Du vet inte vad du ger dig in på.

Andreas Det kvittar.

Beata Du är kanske redan förlorad.

Andreas Vad gör det, om jag kan rädda din själ?

Beata Den kan inte räddas.

Andreas Hur vet du det?

Beata Jag är besatt av en demon. Det var han som försökte röva bort mig. Jag är stämplad av honom för evigt.

Andreas Vem var han?

Beata Jag vet inte.

Andreas Var det samma demon som dödade August?

Beata Det måste det ha varit.

Andreas Då måste du kunna identifiera honom.

Beata Det går inte. Du förstår, han är död.

Andreas Levande död?

Beata Ja.

Andreas En zombie?

Beata Snarare en vampyr.

Andreas Det finns inga sådana.

Beata Jo, det gör det, inte reellt, men bildligt.

Andreas Beskriv honom.

Beata Jag såg honom aldrig. Han kom som en tjuv om natten.

Andreas Vad gjorde han mot dig?

Beata Allt det som man inte får göra.

Andreas Som vad då?

Beata Han våldtog min själ. Jag är hans för evigt.

Andreas Du är ingens om du inte själv vill det.

Beata Min vilja är helt underordnad hans. Han kan göra vad han vill med mig. Jag är helt underställd hans makt.

Andreas Och det var inte somnambulisten?

Beata Han är bara ett redskap i hans händer. Även somnambulisten är helt underställd hans vilja.

Andreas Doktor Mirakel?

Beata Doktor Mirakel är bara en fasad.

Andreas En fasad för vad då?

Beata Den värsta konspiration mot mänskligheten som någonsin förekommit.

Andreas Vad är meningen?

Beata Att reducera hela mänskligheten till ett manipulerbart minimum som sedan lätt kan förslavas.

Andreas Det låter som en storhetsvansinnig dåres sinnessjukdom.

Beata Det är värre än så. Det är allvarligt menat.

Andreas Vem är denna galna doktor Mirakel, som vill göra sig till herre över liuuet och döden?

Beata Jag vet inte.

Andreas (reser sig och återvänder till Heinrich) Jag svor att ta reda på saken och insisterade på en ny husrannsakan hos doktor Mirakel men den här gången när han inte själv var hemma. Och den här gången var jag själv med.

(Deltar med poliserna i husrannsakingen hos doktor Mirakel.)

polisen Här är den där likkistan som vi fann förra gången och som då var tom. Tror ni den kan innehålla ett lik nu? *(öppnar den och ryggar tillbaka inför den djupt sovande somnambulisten)*

Mirakel (inträder plötsligt) Vad menar ni med att störa mina patienter? Ni riskerar deras liv!

polisen Ursäkta mig, doktor Mirakel, men vad sysslar ni med egentligen?

Mirakel Har ni aldrig sett mig uppträda på marknaden?

polisen Det är inget svar på vår fråga.

Mirakel Jag tjänar mitt levebröd på att förevisa mina experiment.

polisen Experimenterar ni med människor?

Mirakel Vilken läkare gör inte det?

polisen Är ni alltså en verklig läkare?

Mirakel Jag är ingen bluff, om ni tror det.

polisen Får vi se er legitimation?

Mirakel (*tar fram sin legitimation och visar den*)

polisen (*till en kollega*) Karlen är faktiskt legitimerad läkare. Vi kan ingenting göra åt saken. – Känner ni möjligen till fallen August Knecht, som mördades härom natten, och Beata Herzlich, som utsattes för ett enleveringsförsök härom natten?

Mirakel Vad skulle jag veta om dem?

polisen Om möjligen er somnambulist var inblandad.

Mirakel Han sover.

polisen Han gör ingenting annat?

Mirakel Nej.

polisen Ursäkta oss då, doktor Mirakel, men vi återkommer.
(*Poliserna avtågar.*)

Andreas Ett ögonblick. Vad är det här? (*tar upp en gammal bok*)

polisen (*tar upp boken*) Kabbala, nekromanti och ockulta konster. Är det sådant ni sysslar med, doktorn?

Mirakel Det är bara en gammal bok.

polisen Tar ni den på allvar?

Mirakel Ingen bok har någonsin skrivits som inte bör tas på allvar.

polisen Praktiserar ni svart magi?

Mirakel Hur skulle jag göra det?

polisen Ni laborerar ju till exempel med obotliga sömngångare.

Mirakel Nej, jag studerar dem och får fram ur dem det liv som det går att få fram.

polisen Är det era patienter?

Mirakel Några av dem.

polisen Var praktiserar ni?

Mirakel På sjukhus.

polisen Det räcker så länge. Vi återkommer. (*poliserna går*)

Andreas Säg som det är, doktorn. Ni experimenterar med er sömngångare genom att använda honom som en försökskanin i provandet av hur mycket makt ni kan utöva över honom.

Mirakel Tror ni verkligen att någon människa kan skaffa sig makt över någon annan människas själ?

Andreas Ni tror det.

Mirakel Vad har ni för bevis?

Andreas Jag ser vad jag ser och drar mina slutsatser. Min vän kom till er sömngångare och blev förutspådd att han skulle dö samma natt, vilket han blev. Den som gjorde det saknade motiv, och det kan endast er sömngångare ha gjort. Varför dödade ni min vän?

Mirakel Ni är galen.

Andreas Nej, doktorn, ni är galen.

Mirakel Jag kan skriva ut ett vårdintyg på er för psykotisk paranoia. Då blir ni tvångsintagen tills ni blivit befriad från era tvångsföreställningar.

Andreas Så att även jag skulle bli slav under er? Hur många har ni tvångsmedicinerat till underkastelse och förvandlat till zombies och robotar som mördar på kommando som Hannibal här?

Hannibal (har vaknat) Jag ville inget illa. Jag ville bara älska henne.

Mirakel Nu har ni väckt somnambulisten. Nu ansvarar jag icke för följderna.

Andreas Varför dödade ni min vän August?

Hannibal Han stod mig i vägen för henne.

Andreas Så av kärlek försökte ni röva bort henne och mördade ni er rival?

Hannibal Jag hade inget val. Det var min enda väg till livet. Kärleken är allt. Finner man någon värd att älska får ingenting stå i vägen för den äkta kärleken.

Andreas Ni har fördärvat henne för livet!

Hannibal Nej, jag har älskat henne för livet.

Andreas Hon är skadad! Hon blir aldrig normal igen!

Hannibal Inte jag heller. God natt. (*sluter sina ögon*)

Mirakel Han är en oskäligen varelse som bara sover. Ni kan inte anklaga honom.

Andreas Men vem gjorde honom sådan och varför?

Mirakel Fråga honom när han vaknar. Ni kan få ett förbluffande orakelsvar.

Andreas Det här är inte klokt!

Mirakel Jag beklagar er, min unge man. Jag råder er att ta in på min klinik och vila upp er lite grann. Det kan ni behöva. Ni är i konstant chock och överdriver allt vad ni upplever så att ni ständigt hetsar upp er själv till upprördhet. Det är inte nyttigt. Det är självplågeri.

Andreas Även jag älskar henne och kan inte acceptera att hon blivit utsatt för chockartat övervåld.

Mirakel Även hon är intagen. Ni kan hålla henne sällskap där.

Andreas Vad gör jag för att bli intagen?

Mirakel Ni tar de mediciner som skrivs ut åt er.

Andreas Piller hjälper inte mot sorg.

Mirakel Ni kan inte få er vän tillbaka.

Andreas Men genom er bok kan ni besvärja andar. Kan ni få kontakt med honom?

Mirakel Det kan vem som helst.

Andreas Hur då?

Mirakel Makten över andarna är den högsta av alla makter. Den börjar med att man blir medveten om att man har kontakt med dem. De flesta andebesvärjare och spiritister är bedragare. De låtsas bara ta kontakt med andarna och gör ett spektakel av saken.

Andreas Gjorde inte ni ett spektakel av somnambulisten?

Mirakel Jag förvånades över somnambulistens gåva. Han fick rätt varje gång. För att testa hans förmåga ordentligt drog jag fram honom inför allmänheten. Han fortsatte ofelbart att få rätt hela tiden.

Andreas Men han måste mörda min vän för att få rätt om hans död.

Mirakel Tror du på den historien? Det gör inte jag. Ingenting kan binda honom till brottet.

Andreas Men han angav själv motivet. Han har avlagt full bekännelse och överbevisat sig själv.

Mirakel En somnambulists vittnesmål gäller inte i domstol, lika litet som något vittnesmål avlagt under hypnos.

Andreas Ni har således hypnotiserat honom?

Mirakel Hans tillstånd är likvärdigt med kronisk hypnos.

Andreas Låt oss återgå till er makt över andevärlden. Jag vill ha min vän tillbaka.

Mirakel Kommunicera med honom då. Men det är farligt. Risken med att hänge sig åt andevärlden är att man blir där och aldrig kommer tillbaka.

Andreas Är det inte det experimentet ni har gjort?

Mirakel Jag föredrar att stå med en fot i båda världarna.

Andreas Är ni inte kluven då?

Mirakel Omåttligt. Se det som så, att jag som läkare är realist och som ockultist en idealist.

Andreas Hur får man direkt kontakt med andarna?

Mirakel Man underordnar sig fullständigt andens makt, som kräver fullkomlig underkastelse om man skall kunna praktisera den.

Andreas Det låter som islam.

Mirakel Islam är en politisk avart av kristendomen och judendomen. Det är inget fel på boken utom att den är intolerant och arg, men det är ju Bibeln också. Felet med islam liksom med kristendomen är att de övergick till manipulativ hjärntvätt av alla sina proselyter för att hålla dem i ideologiskt slaveri. Den politiska kommunismen försökte samma sak. Judendomen började, och det blev dess fall. Genom att binda sina rättrogna till obligatorisk pilgrimsresa till Mecka och till underkastelse genom bön fem gånger om dagen har islam gjort sig till världens största slaveri. Varje slag av hjärntvätt är döden för all andlighet. Till att börja måste man rensa sinnet från alla rester av indoktrinering, tvångstankar, manipulation och hjärntvätt. Sedan kan man med säkerhet ta steget ut i andlighetens fria universum.

Andreas Det är väl därför döden är så attraktiv, för att den befriar.

Mirakel Precis.

Hannibal (sovande) Kom med mig in i den eviga sömnen, så slipper du någonsin förlora kontakten med andligheten.

Andreas Du lockar mig, sömngångare.

Hannibal Nej, jag är realistisk.

Mirakel Jag har den perfekta medicinen, om du är intresserad.

Andreas Skulle jag skriva in mig bland dina patienter?

Mirakel Den eviga lyckans paradiset. Alla där är enbart andliga varelser.

Andreas Tack, jag kan skaffa droger på egen hand.

Mirakel Det är mera riskabelt och mindre lagligt. Vi tillhandahåller endast lagliga mediciner.

Andreas Beroendeframkallande förstås?

Mirakel Vad är inte beroendeframkallande? Vem är inte beroende av mat? Vem börjar dricka utan att någonsin kunna sluta med det? Vem blir inte beroende av rökning eller vilket njutningsmedel som helst? Vilken musiker är inte beroende av musik? Det är bara att lägga till ytterligare beroendeframkallningar, så blir livet ännu rikare.

Andreas Jag ska tänka på saken.

Mirakel Gör så. Och välkommen till min klinik när som helst.

Andreas Jag ska tro på er, doktor Mirakel, om ni skaffar fram min vän August åt mig.

Mirakel De döda skaffas inte fram så lätt.

Andreas Då har ni ingen makt över andarna. Då är ni en bluff.

Mirakel Skyll er själv. (*August kommer in.*)

August Varför har du frambesvurit mig?

Andreas August! Det är verkligen du!

August Vem skulle det annars vara?

Andreas Mordet på dig är ännu olöst! Hur blev du mördad och varför?

August Det spelar ingen roll. Jag är död och färdig med mitt liv.

Andreas Men du hänger ändå kvar. Vill du inte ha rättelse och hämnd för ditt mord?

August Det finns ingen rättvisa, allra minst för de döda.

Andreas Ger du upp så lätt?

August Mitt liv är avverkat. Jag är färdig med det. Jag kan aldrig få det tillbaka. Det är överspelat.

Andreas Men din Beata!

August Vad är det med henne?

Andreas Hon är sjuk!

August Är det mitt fel?

Andreas Efter din död blev hon enleverad och chockad och rubbad!

August Det är väl hans fel som gjorde det då och inte mitt.

Andreas Men du älskade henne!

August Och nu är du dåraktig nog att göra det. Akta dig för att bli blödig. Akta dig för att offra din själ för kärleken. Kvinnan är aldrig värd det. Hon bara drar ner dig i sitt känsloträsk. Hon är en dödlig fälla inte bara för din kropp utan ännu mer för din själ. Blir du kär i henne blir du aldrig av med henne, utan hon sätter sig som en demon i din själ för att där parasitera sig till din eviga mardröm. Det var hon som drev mig till att besöka den där demonen i marknadstältet som delgav mig min död. Kort sagt, kvinnan blev min död.

Andreas Men hon var oskyldig! Det var inte hon som tog ditt liv!

August Det var en annan som älskade henne lika mycket. Det finns inga vackra kvinnor för dig att älska utan att du får dödliga rivaler, som du aldrig blir av med, ty kvinnor kan aldrig avfärda någon utan föredrar att spela ut den ena rivalen mot den andra för sin fåfängas skull för att se vem som offerar mest för henne. Och rivalerna är dumma om de offerar någonting alls och finner henne värd att tävla om. Ingen kvinna är värd att två män slåss om henne. Om kärleken till henne leder till våld är hon värdelös.

Andreas Jag älskar henne.

August Stackars dig. Du är förlorad.

Andreas Hellre det än att vara utan kärlek.

August Du vet inte vad du talar om.

Andreas Jag vet bara vad jag känner. Har du förlorat alla dina känslor där på andra sidan graven?

August Jag har fått distans till livet och nyktrat till. Jag ser allting klart.

Andreas Och vad ser du?

August All mänsklighetens dårskap.

Andreas Är det då fel att delta i livet?

August Det är fel och dåraktigt att inbilla sig att man kan göra något åt saken.

Andreas Vilken sak?

August Det mänskliga livets hopplöshet.

Andreas Vad menar du?

August Man föds positiv och ser livet som en lycklig komedi, medan allt vad man gör och försöker bara blir olyckliga tragedier.

Andreas Du menar att dö är det enda vettiga man kan göra.

August Endast som död är man befriad från allt livets fåfänga, lögner och galenskap.

Andreas Jag kan inte tro att jag gör fel i att älska Beata.

August Älska henne då tills du blir lika vansinnig som hon och dör i hopplös galenskap.

Andreas Har du ingenting gott att säga?

August Inte så länge jag bara säger sanningen, och döda kan bara tillstå sanningen.

Andreas Farväl då. Förlåt att jag störde dig och åkallade dig.

August Du har bara dig själv att skylla.

Mirakel Nå, fick du någon kontakt?

Andreas Alltför god kontakt.

Mirakel Då ber jag att få påminna om vårt avtal. Välkommen till min fristad.

Andreas Vad har ni för er egentligen?

Mirakel Det är mycket enkelt. Jag samlar på själar och gör dem saliga på mitt sätt. I min vård är de trygga och lever i fullkomlig säkerhet. Välkommen hem.

Andreas Vad gör ni med era klienter?

Mirakel Håller dem saliga med alla lyckopiller och droger de vill ha, som är helt lagliga inom sjukhusets distribution.

Andreas Ni vill alltså sy in mig?

Mirakel Ni är redan insydd. Diagnosen är klar. Vårdintyget kan inte ifrågasättas.

Andreas Hur lyder diagnosen?

Mirakel Bipolär paranoia. Ni lider av tvångsföreställningar och förföljelsetamani. Ni inbillar er umgås med avlidna andar.

Andreas Ni hjälpte ju själv till med att frambesvärja honom!

Mirakel Nej, jag bara stimulerade er självsuggestion. Allt vad ni har inbillat er om er väns död och er ensidiga kärleks enlevering har varit era egna sjukliga fantasier och hallucinationer. Ingenting av vad ni har upplevt har hänt i verkligheten.

Andreas Är då ni inte heller verklig?

Mirakel Ni har aldrig sett mig som den jag i verkligheten är.

Andreas Vem är ni då?

Mirakel Ert lokala sinnessjukhus överläkare.

Andreas Nej!

Mirakel Jo.

Hannibal Välkommen, broder, till de levande dödas skara. Doktor Mirakel söver sakta men säkert ner dig i den eviga sömnen så att din enda kontakt med verkligheten till slut blir med evigheten. Jag har aldrig ångrat att jag överlämnade mig åt hans vård. Så småningom glider du in i den eviga sömnen, som bara blir ljuvare ju djupare och evigare den blir.

Andreas Ni är till för att döda själar!

Mirakel Inte alls. Jag bara samlar dem och ger dem min salighet på mitt sinnessjukhus genom ett ständigt tilltagande bedövande rus av mina Sepofan-tabletter. Vill de må ännu bättre kan jag också stå till tjänst med injektioner. Vi har mandat till att förse våra patienter med både valium, morfin, heroin, amfetamin, ritalin, metadon, subutex och allt möjligt annat. Välkommen in i den ständigt tilltagande salighetskretsen. Er lyckliga skara är den starkast växande folkrörelsen och sekten i världen.

(Två kraftiga vårdare dyker upp redo att ta hand om Andreas.)

vårdare 1 Skall vi ta in honom?

Mirakel (avfärdar dem) Jag tror han infinner sig frivilligt. *(drar sig tillbaka)*

Andreas (sätter sig åter hos Heinrich) Så nu vet du varför jag är här. Jag hade inget val än att infinna mig frivilligt. Annars hade jag tvångsintagits och tvångsmedicinerats. Och här har jag faktiskt en hel rad gamla vänner, *(Hannibal kommer förbi och bugar och hälsar artigt,)* och till och med min älskade är här. *(Beata kommer förbi, helt frånvarande och okontaktbar, alltjämt i vitt nattlinne och långt utslaget hår, kroniskt idiotiskt leende)* Jag

behöver aldrig mera skiljas från henne. Här får jag se henne varje dag. Jag är lycklig här.

Heinrich Så det är ingenting jag kan göra för dig?

Andreas Nej, Heinrich, jag har nått den saliga fullkomligheten. *(blir stirrande drömmande ut i luften, precis som Beata, okontaktbar. Heinrich inser att det är kört, trycker Andreas axel, reser sig och går hastigt därifrån.)*

skötaren (infiner sig) Medicinering! Håll er salighet levande!

(Alla interner reser sig som zombies och följer blint skötaren in till klinikens stängda dörrar, som stängs efter dem med markerad definitivitet. Allting blir mörkt på scenen, och slutligen mörkläggs även kliniken.)

Verona 1 april 2013